

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1987 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 51 ΔΡΧ. 30

ΜΕ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΜΠΝΕΥΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

Το πιο δύσκολο με τον Αντρ. Παπανδρέου όταν μιλάει, δεν είναι να τοποθετηθείς απέναντί του, αυτό που είπε αλλά να βρεις τι είπε. Αυτός ο πολιτικός «σαλιπαργός» έχει καθιερώσει σαν προσωπικό του επί της ουσίας ασάφεια. Αυτό που χρειάζεται πρώτα από όλα στην πάλη του για την κυριαρχία της φιλοσοφικής φράξιας του «απέναντί του» όλες τις άλλες μέσες στο ΠΑΣΟΚ. Η ασάφεια του γενικότερα έχει σαν στόχο να καθυστερήσει τον εχθρό χωρίς ταυτό-

«Έτσι μ' αυτά τα λόγια ο Παπανδρέου προσπάθησε να καθυστερήσει την εργατική τάξη και να της δώσει ελπίδες ότι θα ξεφύγει από την πολιτική της πείνας. Για να γίνει μάλιστα πειστικότερος και να δείξει έμπρακτα τη γεναιοδωρία του ανέγγειλε την κατάργηση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου δηλαδή τον φασιστικό νόμο που απαγόρευε τις αυξήσεις τόσο στο Δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα.

«Ήρθε, είπε η στιγμή να καταργήσουμε το νομοθετικό περιορισμό των αζήσεων και να επιστρέψουμε τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις εργαζομένων και εργοδοτών».

Η άλλη μεγάλη «παραχώρηση» στη Θεσσαλονίκη ήταν η εξαγγελία της μείωσης κατά 20% του ανώτατου φορολογικού συντελεστή. Αυξήση λοιπόν του πραγματικού διαθέσιμου εισοδηματικού συν κριμ παραγωγικότητας συν μείωση της φορολογίας συν κατάργηση της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Αυτά είναι τα δώρα που μας πρόσφερε ο σαλιπαργός στη Θεσσαλονίκη. Όμως στο ίδιο του λόγο φρόντισε να δείξει και λίγο από τις πραγματικές του προθέσεις. Έτσι σε σχέση με την αύξηση του πραγ-

ματικού διαθέσιμου εισοδήματος δήλωσε ότι «η νέα εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης δεν πρέπει να ανατρέψει τα σημαντικά κερημένα της σταθεροποιητικής πολιτικής που εφαρμόσαμε την τελευταία διετία. Με κανέναν τρόπο δεν πρέπει να μειωθεί η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας στην εσωτερική και εξωτερική αγορά».

Σε σχέση με την πράξη νομοθετικού περιεχομένου δήλωσε: «Ζητούμε όμως την υπευθυνότητα από τους εκπροσώπους των κοινωνικών τάξεων. Με τις διαπραγματεύσεις τους και μπορούν και πρέπει να εξειδικεύσουν και να στηρίξουν -κατά κλάδο και επιχείρηση- την εισοδηματική πολιτική που εξαγγέλλει η κυβέρνηση».

Σ' αυτό το σημείο του λόγου του αποκαλύπτεται έμμεσα η αιτία της κατάργησης της πράξης νομοθετικού περιεχομένου. Ο Παπανδρέου και γενικότερα η Αστική τάξη μπορούν πια να εμπιστευτούν την «υπευθυνότητα» των εκπροσώπων των κοινωνικών τάξεων. Δεν χρειάζεται η πράξη νομοθετικού περιεχομένου αφού κάνουν τόσο καλά την δου-

λειά τους, οι απεργοσπάστες οι πουλημένοι εργοπατέρες της ΕΣΑΚ και της ΠΑΣΚΕ.

Αυτός όμως που ανάλαβε να δείξει το πραγματικό περιεχόμενο των παροχών του λόγου της Θεσσαλονίκης ήταν ο Σημίτης που πάντα φιλότιμα και με αυτοθυσία αναλαβαίνει να βγάσει τα κάστανα απ' τη φωτιά. Την άλλη μέρα αυτός δήλωσε ότι «το σύστημα της ΑΤΑ θα είναι σε γενικές γραμμές το ίδιο με σήμερα. Θα ισχύσει στον δημόσιο τομέα και θα είναι βάση υπολογισμού για τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις». Πράγμα που σημαίνει ότι θα συνεχιστεί και το 88 το σύστημα της κουτσουρέμνης ΑΤΑ δηλαδή θα συνεχίσει να αφαιρείται ο δήθεν εισαγόμενος πληθωρισμός, που σημαίνει αυτόματα ότι οι αυξήσεις θα είναι μικρότερες από τον πραγματικό πληθωρισμό, δηλαδή θα μειωθεί το πραγματικό εισόδημα. Δηλαδή ο Παπανδρέου είπε ψέματα την προηγούμενη μέρα. Για τη φορολογία ο Σημίτης είπε ότι «Στόχος της αναμόρφωσης της φορολογίας είναι να μειωθεί (η φορολογία), αλλά ο πρωθυ-

πτος: «Στόχος της εισοδηματικής πολιτικής μας για το 1988 είναι η αύξηση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος των εργαζομένων. Η αύξηση αυτή θα προέλθει από δύο πηγές κατά κύριο λόγο. Από την αύξηση των ονομαστικών αμειβών και την μείωση της φορολογίας... Μια τρίτη πηγή είναι τα πριμ παραγωγικότητας που μπορούν να συμφωνηθούν στα πλαίσια διαπραγματεύσεων κατά επιχείρηση ο εργοδότης και οι εργαζόμενοι».

πουργός δεν είπε ούτε τότε ούτε πια θα επιτευχθεί αυτός ο στόχος». Δηλαδή τζιφός και οι φορολογικές απαλλαγές. Τέλος δήλωσε ότι τα πριμ παραγωγικότητας θα υπολογίζονται απολογιστικά, δηλαδή όπου δοθούν θα δοθούν από το 1989. Την άλλη μέρα μετά τις δηλώσεις του Σημίτη όλες οι ΠΑΣΟΚΙΚΕΣ φυλλάδες ιδιαίτερα οι φιλορώσικες βγήκαν να τον καταγγείλουν ότι σαμποτάρισε τις εξαγγελίες του Παπανδρέου. Ο ίδιος δε ο Παπανδρέου δε είπε κουβέντα. Όμως και οι πέντε ξέρουν ότι ο Παπανδρέου έχει την δυνατότητα με την μεγαλύτερη άνεση να επιβάλλει τις αποφάσεις του, μέσα στο αξίωμα Υπουργού του Συμβουλίου. Θα πρέπει να ξέρουν αυτές οι φυλλάδες ότι ο λαός έχει ένα αρκετά οξύ πολιτικό κριτήριο για να καταλάβει ότι ο Παπανδρέου προσπαθεί να καλυφθεί για την πολιτική που ο ίδιος αποφάσισε συντρίβοντας ταυτόχρονα ένα Σημίτη που αποτελεί ένα από τους βασικούς εκφραστές των Ευρωπαϊκόφιλων τάσεων μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Το μόνο σημείο που δεν ανέ-

λαβε ο Σημίτης να κατεδαφίσει ήταν το μόνο στο οποίο ήταν σαφής ο Παπανδρέου καθώς προσδιόριζε με ακρίβεια την αύξηση των αγροτικών συντάξεων κατά 3000 δραχ. το μήνα. Βέβαια αυτή η αύξηση, ελάχιστα καλύτερη από το πραγματικό εισόδημα των αγροτών, που θα φτάσουν να παίρνουν 10.000 δραχ. τον μήνα συντάξη. Αυτή τη θλιβερή συντάξη ο Παπανδρέου την περιγράφει ως εξής: «Έτσι ένα ζευγάρι αγροτών θα παίρνει συντάξη 20.000 δραχ. το μήνα». Αν ήθελε ο σαλιπαργός ένα μεγαλύτερο ποσό θα μπορούσε να μαζέψει μαζί μια ντουζίνα αγρότες που θα παίρναν όλοι μαζί 120.000 δραχ. το μήνα.

Βέβαια ταυτόχρονα με αυτή την πολιτική του ψευτικού καθυσχητισμού του εργαζόμενου λαού ανάλαβε να καθυστερήσει και τον άλλο τον αντίπαλο το ιδιωτικό μηχανομηχανικό δεμένο με τη Δύση ιδιωτικό κεφάλαιο.

Αφού το εξασφάλισε το φθινό εργατικό μεροκάματο όπως εξηγήσαμε πριν, το διαβεβαίωσε για τα ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

11 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΓΚ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥ ΜΑΡΞΙΣΤΗ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Ψηλά τη σημαία του Μαρξισμού -
Λενινισμού - Σκέψη Μάο Τσε Τουγκ

Πριν 11 χρόνια, στις 9 Σεπτεμβρίου 1976, η καρδιά του Μάο Τσε Τουνγκ, του αγαπημένου προλετάριου ηγέτη του κινέζικου λαού, του σοφού δάσκαλου και καθοδηγητή του παγκόσμιου προλεταριάτου, των καταπιεσμένων εθνών και λαών όλου του κόσμου, σταμάτησε να χτυπά. Βαθεία θλίψη και οδύνη γεμίσει τις καρδιές των κομμουνιστών και των εκατομμυρίων ανθρώπων σε ολόκληρο τον κλανήτη, που αγωνίζονται ενάντια στην καπιταλιστική εκμετάλλευση και την ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα. Μέσα στο σύγχρονο κομμουνιστικό κίνημα ο Πρόεδρος Μάο εξαπόλυσε την μεγάλη μάχη ενάντια στο σύγχρονο ρεβιζιονισμό, που έχει σαν κέντρο την ρώσικη αποστάτρια ρεβιζιονιστική κλίκα. Έτσι έδωσε μια ώθηση στην ορμητική ανάπτυξη της επαναστατικής υπόθεσης του παγκόσμιου προλεταριάτου και όλων των λαών στην πάλη τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον ηγεμονισμό. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 4

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 38 ΧΡΟΝΙΑ

ΜΙΑ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΗΜΑΙΑ ΑΝΕΜΙΣΕ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

29 Αυγούστου 1949. Μία ημερομηνία που θα παραμείνει άσβεστη στη μνήμη των κομμουνιστών και του λαού μας. Είναι η μέρα εκείνη που, μετά 3 χρόνια αγώνων και θυσίας του λαού μας, ο ντόπιος μοιρασιασμός και ο αγγλοαμερικάνικος ιμπεριαλισμός μπόρεσαν να πετύχουν την κύρτωση «νίκη» τους ενάντια στο προχωρημένο επαναστατικό επιτελείο αυτού του λαού, το ΚΚΕ και να προκαλέσουν έτσι την υποχώρηση του ένοπλου ένοπλου τμήματός του, του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

Από τότε αυτή η τιμημένη σελίδα της ιστορίας του λαού μας, ο ένοπλος αγώνας '46 - '49, θα καλυφθεί με την λάσπη, το ψέμα και την συκοφαντία από την αστική τάξη και από τους αναπάντεχους, λίγα χρόνια αργότερα, συμμάχους της σ' αυτή την σκίωση, τον ρώσικο και ελληνικό ρεβιζιονισμό.

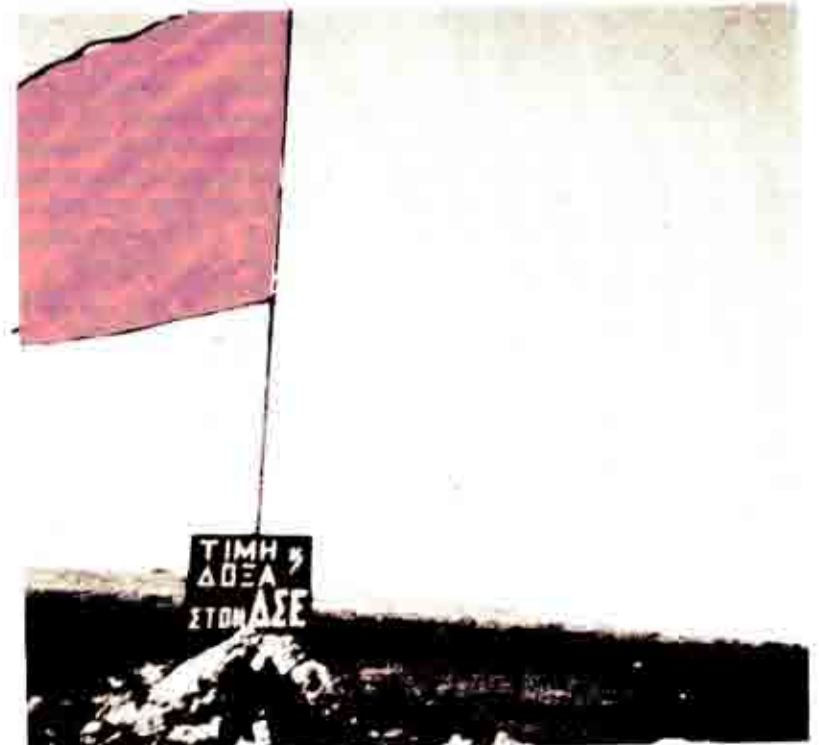
Από τότε και στα χρόνια που συντελείται το έγκλημα της διάλυσης του ΚΚΕ, η κόκκινη σημαία της λευτεριάς και του σοσιαλισμού, ποδοκατιέται, κουρελιάζεται, βυθίζεται στα λασπόνερα του σκοταδισμού, από την αντεπαναστατική ελληνική αντίδραση και από τους αστούς νέου τύπου, τους Έλληνες σοσιαλφασίστες - ρεβιζιονιστές.

13 Σεπτεμβρίου 1987. 38 χρόνια μετά μια κόκκινη σημαία ξανασηκώνεται και κυματίζει στα βουνά εκείνα που αντήχησαν οι κόποι και οι ελπίδες ενός ολόκληρου λαού.

Σηκώνεται για να δείξει στην αστική τάξη ότι η «νίκη» της τότε απέναντι στο ΚΚΕ ήταν κύρτωση, για να της υπενθυμίσει ότι δεν ξεμπερδώνει με τους κομμουνιστές, για να της γνωστοποιήσει ότι η δικτατορία της απέναντι στο λαό είναι προσωρινή. Σηκώνεται για να δείξει στους σοσιαλφασίστες ότι η κυριαρχία τους πάνω στις αριστερές μάζες δεν θα κρατήσει πολύ, για να δείξει ότι η αστική κοσμοθεωρία τους θα τσακιστεί από την επαναστατική θεωρία και πράξη των ελλήνων προλεταρίων, σηκώνεται ενάντια στη βαρβαρότητα του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλϊμπεριαλισμού. Σηκώνεται για να ενώσει τον λαό, να του δώσει δύναμη, θάρρος και πίστη στα ιδανικά της επανάστασης και του κομμουνισμού, για να τιμήσει τέλος το καλό ΚΚΕ,

το ΔΣΕ, τον σύντροφο Νίκο Ζαχαριάδη και όλους τους νεκρούς συντρόφους μας και επίζώντες μαχητές του '46 - '49.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 38 ΧΡΟΝΙΑ

ΜΙΑ ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΗΜΑΙΑ ΑΝΕΜΙΣΕ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

Είναι η πιο μεγάλη τιμή για την ΟΑΚΚΕ και τους μαχητές του Δ.Σ.Ε που μαζί της στήσανε αυτή την σημαία στα ίδια υψώματα που πολέμησαν τα ταξικά αδέρφια μας, για την λευτεριά, την ανεξαρτησία και την προλεταριακή και λαϊκή εξουσία. Είναι για μας ένα μεγάλο βήμα προς το νέο ΚΚΕ, ένα προζήρημα στο δέσμιό μας με το πραγματικό εκείνο ΚΚΕ. Η απόφασή μας να ενώσουμε το κόκκινο νήμα από το παλιό ΚΚΕ στο νέο που γεννιέται, η πίστη μας στην προλεταριακή επανάσταση.

Αυτή την κίστη μας επιβεβαιώσαμε παίρνοντας την απόφαση να οργανώσουμε αυτή την επίσκεψη - προσκύνημα στα μέρη που ζετυλίχθηκε ο δεύτερος ένοπλος επαναστατικός αγώνας.

Όμως αυτή η απόφαση δεν πραγματοποιήθηκε μονομιάς.

Χρειάστηκε η αναβολή και μετάθεση της εκδήλωσης κατά μία βδομάδα για να ζυμωθεί βαθύτερα η σημασία της μέσα στην οργάνωση. Η μη ολόπλευρη κατανόηση της σημασίας αυτής της πολιτικής πράξης από τις κομματικές δυνάμεις οδήγησε σε μια περιορισμένη συμμετοχή την πρώτη βδομάδα.

Η αναβολή έδωσε κάθε δυνατότητα για την καλύτερη ιδεολογικό - πολιτική και οργανωτική προετοιμασία. Δυνάμωσε τον ενθουσιασμό και την αποφασιστικότητα των συντρόφων και έστειλε την εξόρμησή μας με πλήρη επιτυχία.

Μεγάλη ώθηση έδωσε στην εκδήλωση η συμμετοχή εξωκομματικών συντρόφων και φίλων μας, αλλά και η επιδοκιμασία αυτής της εκδήλωσης από φίλους μας που δεν μπόρεσαν νάρθουν.

Αυτό όμως που εγγυήθηκε ακόμα περισσότερο την επιτυχία της ήταν ο ενθουσιασμός που μας μετέφεραν σύντροφοι και συντρόφισσες - αγωνιστές του ΔΣΕ, του ΕΛΑΣ, μέλη του παλιού ΚΚΕ με τους οποίους η οργάνωσή μας έχει αναπτύξει δεσμούς. Τα ιδιαίτερα προβλήματα υγείας που έχουν στέρξουν σε μερικούς απ' αυτούς την συμμετοχή τους, που όμως χαιρέτησαν με ενουσιασμό και μεγάλη συγκίνηση αυτή την απόφαση.

Πρέπει να πούμε σ' αυτό το σημείο ότι ένα μεγάλο μέρος αυτής της απόφασης το χρωστάμε στο Γ. Καραστάθη από τον Αλμυρό Θεσσαλίας, μαχητή του Δ.Σ.Ε. και στέλεχος του ΚΚΕ στην Τασκένδη κομματικό μας φίλο, ο οποίος μας ξενάγησε στους τόπους των αγώνων του Δ.Σ.Ε.

Ξεκινήσαμε το πρωί του Σάββατου και φτάσαμε στην Κόνιτσα στις 9.30 το βράδυ.

ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ξεκινήσαμε από την Κόνιτσα στις 8.30 το πρωί. Ήδη το προηγούμενο βράδυ, μετά από μία σύντομη συζήτηση με τους παλιούς συντρόφους είχαμε αποφασίσει να μην πάμε στην Βουρμπιανή που ήταν το αρχηγείο του ΔΣΕ, αλλά στα υψώματα του "Αη Λια, ένα μεγάλης σημασίας για τον β' αγώνα σημείο, που βρίσκεται πάνω από το χωριό Φούρκα και λίγο πριν από την Σαμαρίνα.

Προτιμήσαμε αυτό το σημείο ώστε να έχουμε μια οπτική επαφή και με τον Γράμμο και με τον Κλέφτη, ένα ύψωμα της Πίνδου στρατηγικής σημασίας. Όπως μας είπε ο σ. Καραστάθης, όποιος τότε κατείχε τον Κλέφτη μπορούσε να ελέγξει όλη την γύρω περιοχή και να τον έχει σαν ορμητήριο για τα Γιάννενα, Καλαμπάκα, Τρίκαλα.

Ξεκινήσαμε λοιπόν από την

Κόνιτσα με κατεύθυνση το Γράμμο, αφήνοντας στα δεξιά μας το Πάπιγγο, όπου έγιναν πολλές άνισες μάχες ανάμεσα στον μοναρχοφασισμό και τον ΔΣΕ.

Από αυτή την ώρα ο σ. Καραστάθης άρχισε να μας εξιστορεί γεγονότα και να μας δείχνει μέρη που ζετυλίχθηκε ο δεύτερος επαναστατικός αγώνας του λαού μας. Όλοι μας αρχίσαμε να νιώθουμε μια δυνατή συγκίνηση, αισθήματα χαράς που αντικρούσαμε τα βουνά της λευτερής Ελλάδας και μία αίσθηση μέσα μας σαν να παίρνουμε και μεις μέρος σ' αυτό τον τιτάνιο αγώνα, αισθήματα μίσους για την αντίδραση, μα και περηφάνιας για τον αδαύλο λαό μας και τα πρωτοπόρα τμήματά του, που είχε το σθένος να σηκώσει το όπλο ενάντια στον ντόπιο μοναρχοφασισμό και τον αγγλοαμερικανικό ιμπεριαλισμό. «Αυτά τα βουνά είναι ποτισμένα με το αίμα των ανταρτών και των ανταρτισσών του ΔΣΕ» μας λέει ο σύντροφός μας.

Έχουμε ήδη αφήσει τον κεντρικό δρόμο που οδηγεί στο Γράμμο και έχουμε μπει προς τα δεξιά προς το δρόμο που οδηγεί στα υψώματα του Αη Λια. Περνάμε το χωριό Αγ. Παρασκευής και αρχίζουμε να ανεβαίνουμε τον χαματόδρομο του βουνού.

Ήλπιτα από κάμποση ώρα φτάσαμε στην κορυφή του βουνού, πάνω από το χωριό Φούρκα. Περπατήσαμε γύρω στο ένα χιλιόμετρο και φτάσαμε στα υψώματα του Αη Λια. Μπροστά μας τώρα αντικρύζουμε τον Γράμμο και πίσω μας τον Κλέφτη. Εδώ αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε την εκδήλωσή μας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Αρχίσαμε, μέσα σε μια μεγάλη συγκίνηση και ενθουσιασμό την εκδήλωση, πρώτα με το στήσιμο μιας μεγάλης κόκκινης σημαίας. Ο σ. Γ. Καραστάθης συγκινημένος συνέχισε την α-

φήγησή του. Μέσα απ' αυτήν είδαμε τις ηρωικές προσπάθειες ενός λαού να ζήσει καλύτερος σε μια σοσιαλιστική πατρίδα, νιώσαμε τον παλμό των ηρώων μαχητών, φέραμε νοερά στο νου αυτές τις εποποιίες του ΔΣΕ. Είδαμε τα αντρωμένα παλληκάρια του ΔΣΕ, τα άξια παιδιά του ΚΚΕ, τους μπροστάρηδες του λαού μας.

Ο σύντροφός μας εξιστόρησε τις νίκες του '48 στο Γράμμο, τις μάχες του Κλέφτη, τον νικηφόρο ελιγμό και την κατατρόπωση του εχθρού στο Μάλι - Μάδι, τις σκληρές προσπάθειες να κρατηθούν τα υψώματα του

Αη Λια με δύο πολυβόλα.

Μας εξήγησε την στρατηγική και τις τακτικές του ΔΣΕ. Αναφέρθηκε στο πρόβλημα των εφεδρειών, και την προδοσία του Βαφειάδη και του Τίτο σαν τις βασικές αιτίες της υποχώρησής του ΔΣΕ το '49 στην Αλβανία.

ΝΑ ΘΥΜΑΣΑΙ

Του Α.Π.

Να θυμάσαι το Γράμμο μας του λαού το λημέρι που κρατάει στον κόρφο του την ψυχή σου ακέρια. Και προσμένει τον άνεμο που ξανά θα σε φέρει με μια φλόγα στα μάτια κι ένα όπλο στα χέρια.

Να θυμάσαι πως σφίριζε μες στ' αυτιά σου η σφαίρα την Πατρίδα π' ανασταίνει με ιδρώτα και αίμα. Να θυμάσαι το σύντροφο που κοιμάται κει πέρα να θυμάσαι τι σούλεγε το στερνό του το βλέμμα.

Να θυμάσαι τη μάνα σου που την ώρα προσμένει ν' αναπνέει το βλέμα της ξανά στη μορφή σου. Απ' το άγριο κότερο που την έχουν κλεισμένη σου απλώνει τα χέρια και φωνάζει: Θυμήσου!

Να θυμάσαι το χτες που ολούθε σε ζώνει και θα νιώσεις το σήμερα τι ζητάει από σένα. Πως τομάζει το πάλαμα του σφυριού με τ' αμόνι της καινούργιας σου δύναμης, τη γοργότερη γένη.

Την καινούργια σου δύναμη η Πατρίδα προσμένει μαχητή του στρατού μας που ξανά θα γυρίσει. Ξαν τον 'Ηλιο που άζαρνα απ' τα σύννεφα βγαίνει του λαού μας τη στράτα την πλατιά να φωτίσει.

Σ' αυτό το σημείο είπε: «Εδώ θέλω να αναφέρω κάτι για τον σ. Νίκο Ζαχαριάδη. Ο σύντροφός αυτός ήταν μεγάλος κομμουνιστής... Όταν υποχώρησαμε και ενώ όλες σχεδόν οι δυνάμεις μας είχαν φτάσει ήδη στην Αλβανία και ξεκουράζονταν, τότε μετά από ώρες είδαμε τον Ν.Ζ. να έρχεται μαζί με τον σ. Γούσια... Καταλάβαμε ότι ήταν από τους τελευταίους που υποχώρησαν, πίσω ακόμα και από τους μαχητές του... Ο σ. Ζαχαριάδης ήταν πράγματι παλληκάρι...».

Μας ανέφερε παραδείγματα αυτοθυσίας μαχητών του ΔΣΕ, μελών του κόμματος και επονητών, όπως αυτό μιας τιμημένης με μετάλλιο ανδρείας από την ΠΔΚ, επονητίσας. Την ανάρτισσα αυτή την γάζωσαν οι σφαίρες των μοναρχοφασιστών στο ύψωμα του Αη Λια. Παρότι ετοιμοθάνατη, όταν πήγαν να την βιάσουν 2 λοκατζήδες, μάζεψε δυνάμεις, σκότωσε τον ένα και έτρεψε σε φυγή τον άλλο την στιγμή που ερχόντουσαν οι σύντροφοί της να ανακαταλάβουν το ύψωμα.

Προς το τέλος μας διάβασε, ποίημα ενός κομμουνιστή μαχητή (Το δημοσιεύουμε σε διπλανή στήλη).

Τελειώνοντας είπε: «Είναι τιμή για την ΟΑΚΚΕ που έκανε αυτή την εκδήλωση...». «Σύντροφοι νεκροί θα σας θυμόμαστε για πάντα».

Ο σ. Ζαφειρόπουλος στη συνέχεια έκανε την κεντρική πολιτική ομιλία. Αναφέρθηκε στον ένοπλο αγώνα του ΚΚΕ, στην προσφορά του στο παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα. Στις βασικές αιτίες της υποχώρησής του ΔΣΕ. Έδωσε έμφαση στο καθήκον των κομμουνιστών να αντιπαλεύουν τον οππορτουισμό μέσα στο κόμμα. Ανέφερε για το πως ο ρεβιζιονισμός διάλυσε

τα κομμουνιστικά κόμματα, στο πως στη χώρα μας οι Ρώσοι και οι Έλληνες ρεβιζιονιστές διάλυσαν το ΚΚΕ και έστησαν στη θέση του το σημερινό αντεπαναστατικό ψευδοΚΚΕ. Σ' αυτό το σημείο είπε χαρακτηριστικά: «Το σημερινό ψευδοΚΚΕ είναι ο αρνητής του παλιού ΚΚΕ. Είναι ο δολοφόνος ντυμένος με τα ρούχα του θύματος». Πώς οι ρεβιζιονιστές τύπου Χρουστιόφ, «οι αστοί νέου τύπου όπως μας δίδαξε ο σ. Μάο Τσε τούγγκ» παλινδρόθωσαν τον καπιταλισμό στη Σοβ. Ένωση για να την μετατρέψουν στη συνέχεια σε ιμπεριαλιστική έτσι ώστε «... να επιτίθεται σήμερα στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό, όχι για να βοηθήσει στην απελευθέρωση των λαών αλλά για να τους υποτάξει...».

Σε άλλα σημεία της ομιλίας του είπε: «Πρέπει να υπερασπίσουμε τον Μαρξισμό - Λενινισμό - Σκέψη Μάο Τσετούγγκ... Να έχουμε οδηγούς μας πάντα τους μεγάλους μας δασκάλους Μαρξ,

καταθέσαμε ένα δάφνινο στεφάνι στη βάση της σημαίας και μία επιγραφή «Τιμή και δόξα στο ΔΣΕ». Όλοι μαζί με τις γροθιές ψηλά είπαμε το «πέσατε θύματα», για να αντηχήσουν αμέσως μετά οι πλαγιές από τα συνθήματα: «ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ ΣΤΟ ΔΣΕ», «ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΝΑ ΧΤΙΣΟΥΜΕ ΕΛΛΑΝΑ - ΖΗΤΩ ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΚΕ», «ΖΗΤΩ - ΖΗΤΩ Ο ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Ο ΟΔΗΓΗΤΗΣ».

Σ' αυτό το σημείο τέλειωσε η εκδήλωσή μας. Όλοι μαζί, περισσότερο συγκινημένοι και περήφανοι, πήραμε τον δρόμο της επιστροφής, αφήνοντας πίσω μας την κόκκινη σημαία μας να κυματίζει και μία εκδήλωση - σταθμό στην ολιγόχρονη ιστορία της ΟΑΚΚΕ.

Αποχαιρέτησαμε τους νεκρούς συντρόφους μας, με την πίστη ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας με περισσότερη ορμή, με την αίσθηση ότι μας μπόλια-

Ένγκελς, Λένιν, Στάλιν, Μάο Τσετούγγκ.

Να πολεμάμε για την προλεταριακή εξουσία και τέλος να δυναμώσουμε τις προσπάθειες για να φτιάξουμε το νέο ΚΚΕ. Τελειώνοντας είπε: «Σύντροφοι εμείς πρέπει να ενώσουμε το κόκκινο νήμα ανάμεσα στο παλιό και στο νέο ΚΚΕ».

Μετά το τέλος των ομιλιών

σαν πιότερο με τα ιδανικά της επανάστασης, ότι μας όπλισαν στο δύσκολο αγώνα του λαού μας.

Αποχαιρέτησαμε τους συντρόφους που μας οδήγησαν στα βουνά που οι ίδιοι πάλεψαν. Όλοι μαζί δώσαμε μια σιωπηρή υπόσχεση: Σύντροφοι θα ξανάρθουμε. Από την στάχτη θα αναγεννηθεί το ΚΚΕ.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ ΜΙΑΣ ΣΠΑΝΙΑΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Στις 27 Απρίλη του 1953 με αφορμή τα πενήνταχρονα του Ν. Ζαχαριάδη, το εκδοτικό της Κ.Ε. του ΚΚΕ, εξέδωσε τη Συλλογή Έργων του Ν. Ζαχαριάδη.

Το βιβλίο αυτό αποτέλεσε ένα σημαντικό όπλο στην νέα προσπάθεια που έκανε το κόμμα μετά την στρατιωτική ήττα του 1949, για να μπει και πάλι επικεφαλής του αγώνα του λαού μας, μέσα σε συνθήκες βαριάς παρανομίας.

Το 1956 μετά το ρεβιζιονιστικό πραξικόπημα στο ΚΚΕ, το βιβλίο αυτό κυνηγήθηκε με μανία από τους ρεβιζιονιστές, που ήθελαν πάση θυσία να θάψουν την επαναστατική σκέψη του αρχηγού του ΚΚΕ Ν. Ζαχαριάδη.

Με πολλούς κινδύνους, οι μαχητές του ΔΣΕ και τα μέλη του κόμματος που έμειναν πιστοί στο κόμμα έκρυψαν αυτό το βιβλίο,

για να το σώσουν από την μανία των ρεβιζιονιστών. Σήμερα σώζονται ελάχιστα απ' αυτή την έκδοση που κρατιώνται από τους παλιούς συντρόφους σαν κειμήλια.

Ένας απ' αυτούς, ο παλιός αγωνιστής Γιάννης Καρούλας, επανέκδοσε σήμερα αυτό το βιβλίο, προσφέροντας μια σημαντική βοήθεια στο επαναστατικό κίνημα της χώρας.

Το βιβλίο αυτό τιμάται 1200 δρχ. και διατίθεται και από τα γραφεία της ΟΑΚΚΕ. Όπως γράφει ο ίδιος ο εκδότης: «Το βιβλίο αυτό δεν είναι κερδοσκοπικό. Όταν τα έσοδα -από την πώλησή του- καλύψουν τα έξοδα της επανέκδοσής του, οι υπόλοιπες εισπράξεις θα διατεθούν για την ανακούφιση των περιφορημένων ανήλικων μαχητών του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας, στη μνήμη του Νίκου Ζαχαριάδη».

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ
«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.**

ΣΤΗΝ 7η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Με την πραγματοποίηση πορείας στους δρόμους της Αθήνας, την Παρασκευή στις 11 του Σεπτέμβρη κορυφώθηκαν οι εκδηλώσεις καταγγελίας της φασιστικής χούντας της Τουρκίας.

Η πορεία προετοιμάστηκε σε δύο συσκέψεις στις οποίες συμμετείχαν σχεδόν όλες οι Τουρκικές και Κουρδικές - πολιτικές οργανώσεις που βρίσκονται στην Ελλάδα, καθώς και από τις Ελληνικές η ΟΑΚΚΕ, το ΚΚΕ Εσωτερικού - Ανανεωτική Αριστερά, το ΚΚΕ (μ-λ), η Κ.Ο. Μαχητής, η Ομάδα συντρόφων της άκρας αριστεράς και η ΣΑΚΕ.

Στην πρώτη σύσκεψη καθορίστηκε το περιεχόμενο της αψίσσας και επόμενα το πολιτικό πλαίσιο της εκδήλωσης. Η παρέμβαση της ΟΑΚΚΕ ήταν καθοριστική για την διαμόρφωση μιας σωστής πολιτικής πλατφόρμας. Με συνθήματα ενάντια στην φασιστική χούντα, το σωβινισμό και τον πόλεμο διαμορφώθηκε η βάση για την πραγματοποίηση της πιο πλατιάς δυνατής ενότητας, σε πραγματικά αντιφασιστική κι αγωνιστική βάση.

Το γεγονός όμως ότι για πρώτη φορά διαμορφώθηκαν μια τόσο ευνοϊκή συνθήκη, για μια τόσο πλατιά ενότητα του τουρκικού αντιφασιστικού κινήματος που δρα στην Ελλάδα, δεν μπορούσε ν' αφήσει αδιάφορους τους ψεύτικους φίλους του τουρκικού λαού. Με παρέμβαση του σοσιαλφασιστικού ψευτοΚΚΤ και ύστερα από υπαναχώρηση ορισμένων τουρκικών οργανώσεων, έγινε προσπάθεια να ελεγχθεί το πολιτικό πλαίσιο της διαδήλωσης. Θέλησαν να επιβάλλουν με τον πιο αυταρχικό και θρασύ τρόπο μια αυστηρή συνθηματολογία και να απαγορεύσουν κάθε άλλη. Στόχος τους ήταν να φιώσουν αρχικά το ΚΚΤ/ΜΑ που έχει συνθήματα ενάντια και στον σοσιαλϊμπεριαλισμό και υπέρ του ένοπλου λαϊκού πολέμου, αλλά και να απομονώσουν έτσι και εκείνες τις φωνές που καταγγέλλουν στην Ελλάδα όχι μόνο τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, αλλά και το Ρώσικο σοσιαλϊμπεριαλισμό σαν τους μεγαλύτερους εχθρούς της ανθρωπότητας.

Μια τέτοια απαγόρευση δεν μπορούσε να γίνει αποδεκτή ούτε από την ΟΑΚΚΕ αλλά και ούτε από το σύνολο των δυνάμεων που έχουν γνωρίσει την πρακτική του σοσιαλφασισμού. Διαμορφώθηκαν έτσι δύο μέτωπα. Από τη μια το σύνολο

εκείνων των τουρκικών και κουρδικών οργανώσεων που δέχτηκαν να παίξουν ένα άσχημο πολιτικό παιχνίδι κάτω από την ηγεμονία του «Κ-ΚΤ» κι από την άλλη το σύνολο των ελληνικών οργανώσεων, που προαναφέρθηκαν, μαζί με το ΚΚΤ Μ-Λ.

Μπροστά στο ενδεχόμενο της πραγματοποίησης δύο ξεχωριστών διαδηλώσεων, πράγμα το οποίο ουσιαστικά θα σήμαινε την απομόνωση του σοσιαλφασιστικού «Κ-ΚΤ», επικράτησε η συμβιβαστική και υποχωρητική πρόταση της ενιαίας διαδήλωσης, όπου όμως το ΚΚΤ/ΜΑ θα βρισκόταν σε απόσταση από τις άλλες τουρκικές οργανώσεις οι οποίες μάλιστα θα είχαν τη θέση του επικεφαλής της πορείας.

Ετσι έγινε η διαδήλωση με αρκετή μαζικότητα και αγωνιστικότητα. Το μπλοκ της ΟΑΚΚΕ συμμετείχε στην πορεία μαζί με το μπλοκ του ΚΚΤ/Μ-Λ με αγωνιστικότητα και με τα συνθήματα:

- ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ
- ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ
- ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ
- ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΚΟΙΝΟΣ
- ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ
- ΕΙΡΗΝΗ - ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΦΕΡΝΟΥΝ ΑΜΕΡΙΚΗ - ΡΩΣΙΑ
- ΤΟΥΡΚΙΑ - ΙΡΑΝ - ΧΙΑΗ - ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ
- ΟΙ ΛΑΟΙ ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΝΙΚΑΝ.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥΡΚΙΑ ΑΓΩΝΑΣ ΚΟΙΝΟΣ ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ

Εργαζόμενοι Δημοκράτες.

Ο φασισμός στην Τουρκία είναι η πιο ωμή μορφή της κυριαρχίας των στρατοκρατών, των φεουδαρχών και των εξαρτημένων από τον ιμπεριαλισμό τμημάτων της αστικής τάξης, πάνω στους εργάτες και στους φτωχούς αγρότες. Ανεξάρτητα από τις μορφές που παίρνει αυτή η κυριαρχία, αυτοί πάντα έχουν την εξουσία, είτε λέγονται Εβρέν, είτε Ντεμιρέλ, είτε Ετσεβίτ.

Αυτή η κλίκα είναι που πάντα ακροβατεί ανάμεσα στους ισχυρούς της γης για να διατηρήσει την ταξική της κυριαρχία και για να ικανοποιήσει τα σωβινιστικά της όνειρα. Ενάντια σε αυτή την κλίκα στρέφεται ο αντιφασιστικός αγώνας του Τουρκικού λαού σήμερα. Οι πρόσφυγες στην Ελλάδα είναι μαχητή κό κομμάτι αυτού του αγωνιζόμενου λαού που κληρώνει με το αίμα του και την ζωή του. Αν αυτή η κλίκα συντρίφει, πέρα από την απελευθέρωση του Τουρκικού λαού, αυτό θα σημαίνει την εξαφάνιση του ενός παράγοντα διάσπασης αναταραχής και πολέμου στην περιοχή. Μιας και σήμερα αυτή η κλίκα στηρίζεται πιο πολύ στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό αυτό επίσης θα σημαίνει το αδύνατο ενός μεγάλου εχθρού των λαών του κόσμου.

Να γιατί είναι βασικό καθήκον του λαού μας να σταθεί στο πλευρό των Τουρκικών επαναστατών. Αυτό όμως δεν φτάνει. Εμείς σαν Έλληνες έχουμε ένα ακόμα μεγαλύτερο καθήκον: Να τσακίσουμε τον άλλο παράγοντα αναταραχής και αντίδρασης στην περιοχή. Την στρατοκρατική, γραφειοκρατική και ξενόδοξη αστική τάξη της Ελλάδας. Ο σωβινισμός της είναι δίχως προηγούμενο στα Βαλκάνια. Σήμερα ο πιο μαύρος σωβινισμός έχει επικρατήσει του τον Παπανδρέου που ενώ εξακολουθεί να διατηρεί ακόμα θέσεις των ΗΠΑ, ακολουθεί στρατηγική υποταγής της χώρας στον Ρώσικο σοσιαλϊμπεριαλισμό, τον άλλο μεγάλο και μάλιστα πιο επιθετικό εχθρό της ανθρωπότητας.

Ετσι όμως οι δύο υπερδυνάμεις χρησιμοποιούν τις δύο σωβινιστικές κλίκες στην δικιά τους λυσσομένη αναμέτρηση για ηγεμονία.

Οι λαοί και στις δύο πλευρές του λιγαίου πρέπει να συντρίψουν τον σωβινισμό, να ενωθούν ενάντια στις δύο υπερδυνάμεις, την Ρωσία και την Αμερική και να καλαίσουν αποφασιστικά για την ειρήνη ανάμεσα στις δύο χώρες.

Αν παρ' όλα αυτά οι αντιδραστικοί στην Ελλάδα και την Τουρκία τοιμήσουν να εξακολουθούν έναν πόλεμο και να ματοκυλήσουν τους δύο λαούς, τότε να ξέρουν πως θα συναντήσουν την μεγαλύτερη αντίσταση και τάλκα θα συντρίβουν.

Οι δύο λαοί αδελφωμένοι θα πάρουν τότε τις τύχες τους στα χέρια τους για να χτίσουν έναν κόσμο της λευτεριάς, της ειρήνης και της πραγματικής δημοκρατίας.
ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ.

Ένας Λαϊκός Επαναστατικός Στρατός κάτω από Κομματική καθοδήγηση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

Η δίκη και η ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ. Αυτές συνοπτικά είναι:

Η μη λύση του προβλήματος των εφεδρείων, η μη λύση του προβλήματος του ανεφοδιασμού των τμημάτων του ΔΣΕ στην Πελοπόννησο - Ρούμελη - Θεσσαλία. Η ανοιχτή ολοκλήρωση της προδοσίας του Τίτο. Η τερσάτια αγγλοαμερικάνικη ιμπεριαλιστική ενίσχυση στον μοναρχοφασισμό.

Μαζί μ' αυτές τις βασικές αιτίες της στρατιωτικής ήττας, έπαιξαν ρόλο και μια σειρά από άλλα λάθη και αδυναμίες ιδιαίτερα στην οργάνωση και την διεύθυνση των μαχών.

Ο ΔΣΕ έδωσε ένα σκληρό και εξαιρετικά άνοστο ένοπλο αγώνα. Έναν αγώνα γεμάτο πρωϊσμούς και αυτοθυσία. Έναν αγώνα που έδωσε και δίνει πολύτιμη πείρα για τους μελλοντικούς αγώνες.

Παρά την στρατιωτική ήττα ο

λαός μας δεν έσκυψε το κεφάλι. Με πίστη στις δυνάμεις του και στην ηγεσία του συνέχισε τον αγώνα για το ψωμί, τη λευτεριά, την ειρήνη. Και αυτό γιατί υπήρχε το ΚΚΕ, υπήρχαν οι Κουκουέδες που δούλευαν μέσα στην πιο σκληρή παρανομία μέσα στο λαό, οδηγώντας στην λαϊκή πάλη. Μέχρι που η ρεβιζιονιστική πανούκλα ποδοπάτησε, από τα 1956 ότι επαναστατικό υπήρχε στο κόμμα, διάλυσε το ΚΚΕ, δολοφόνησε τον τιμημένο αρχηγό του Ν. Ζαχαριάδη, και διέγραψε χιλιάδες μαχητές του ΔΣΕ και μέλη του ΚΚΕ.

Το ΚΚΕ έπαψε να υπάρχει. Όλες οι αγωνιστικές παραδόσεις του λαού μας θάφτηκαν από τον ρεβιζιονισμό για να χτυπήσουν την επανάσταση και τον μολοσειβικισμό.

Όμως «η αλήθεια η κομμουνιστική, η κουκουέδικη αλήθεια θα θριαμβεύσει» (Ν. Ζαχαριάδης).

Ο ΔΣΕ ΚΑΙ ΤΟ ΚΚΕ

(Από την μπροσούρα ΟΛΟΙ ΣΤ'

ΑΡΜΑΤΑ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ!)

Το κόμμα μας, κόμμα της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού, εμπνευστής, οργανωτής και πρωταγωνιστής στο λαϊκοαπελευθερωτικό αγώνα του λαού μας, συννεργάζεται στην πάλη αυτή με όλα τα άλλα λαϊκά δημοκρατικά κόμματα και οργανώσεις και σαν πρωτοπόρα δύναμη στην αποφασιστική αντιπαράθεση ενάντια στην ξενική κατοχή και το μοναρχοφασισμό φέρει το κύριο βάρος και την κύρια ευθύνη στον αγώνα αυτόν και κατά συνέπεια και την κύρια ευθύνη για το ΔΣΕ και την επιτυχία της αποστολής του. Και πριν απ' την 3η Ολομέλεια της ΚΕ μας, μα πιο ολοκληρωτικά, απ' την 3η Ολομέλεια και θα, όταν πια και για τους πιο καθυστερημένους Έλληνες έγινε ολοφάνερο ότι οι ξένοι ιμπεριαλιστές και οι μοναρχοφασιστές λακέδες τους απόκλειαν κάθε δρόμο για μια δημοκρατική συνεννόηση πάνω στο εσωτερικό μας πρόβλημα, το κόμμα μας μετατόπισε οριστικά το κέντρο της πάλης του στο στρατιωτικοπολεμικό τομέα, στην με όλα τα μέσα ενίσχυση και στο δυνάμωμα του ΔΣΕ. Κινητοποίησε όλες τις κομματικές δυνάμεις για τη δουλιά αυτή και καταδίκασε αποφασιστικά τις οπορτουνοιστικές ταλαντεύσεις και τους δισταγμούς, που υπήρχαν μέσα στις γραμμές μας, σχετικά με την ολοκληρωτική προσηλωση στην ένοπλη πάλη, σαν υποχώρηση και συνθηκολόγηση μπροστά στον εχθρό. Και αυτό το χαρακτηρισμό σαν ασυμβίβαστο με την ιδιότητα του μέλους του ΚΚΕ. Από τότε πέρασαν αρκετοί μήνες και, παρά το γεγονός ότι έχουμε μια ορισμένη καλύτερευση, όμως τ' αποτελέσματα της δουλιάς μας δεν μπορούμε να τα θεωρήσουμε ικανοποιητικά. Έγινε λόγος στην αρχή για τα λάθη και τις ελλείψεις που παρουσιάζουμε και για την ανάγκη να τα χτυπήσουμε, να τα διορθώσουμε προς τις δύο κατευθύνσεις που παρουσιάζονται. Στην υποτίμηση της δύναμης του λαού, πράγμα που οδήγη στο γονάτισμα μπροστά στον εχθρό και στις αδυναμίες που παρουσιάζουμε μέσα στο ΔΣΕ, όπου οι γραφειοκρατικές μέθοδες δουλιάς και καθοδήγησης και η απόσπαση των ηγετικών στελεχών απ' τη βάση, στέκονται σοβαρό εμπόδιο στο να ξεδιπλώσει ο στρατός μας όλες τις δυνατότητές του και όλη τη δύναμή του στην προσπάθειά του για την νίκη. Χρειάζεται γερή προσπάθεια στην ιδεολογική δουλιά και στον οργανωτικό τομέα για να ξεριζώσουμε τις παρεκκλίσεις και τις διαστρεβλώσεις αυτές απ' τη γραμμή μας και για να ευθυγραμμίσουμε έτσι το μέτωπό μας.

Για να κερδίσουμε τον πόλεμο πρέπει να φτιάσουμε γερό λαϊκό - επαναστατικό στρατό. Αυτό είναι κάτι το καινούργιο για μας και στο έργο μας αυτό πρέπει ν' αποφύγουμε και τα λάθη που έγιναν στον

ΕΛΑΣ και που ως ένα βαθμό μας βαρύνουν σήμερα σαν κληρονομιά. Ο βασικός κίνδυνος που απειλεί εδώ το ΚΚΕ είναι να χάσουμε την επαναστατική αυτοτέλεια και την κομμουνιστική κομματικότητα μας και να υποταχτούμε στις γραφειοκρατικές και αντιλαϊκές επιδόσεις για τους τρόπους και μεθόδους οργάνωσης, καθοδήγησης, ιεράρχησης, στελέγχωσης και στρατιωτικοπολεμικής επίδοσης του ΔΣΕ, επιδόσεις που μας έρχονται απ' τον αστικό στρατό και σαν άμεση παράδοση απ' τον ΕΛΑΣ. Υπάρχει κίνδυνος να χάσουμε, όχι τον τυπικό, μα τον ουσιαστικό διευθυντικό ρόλο μέσα στο ΔΣΕ, να χάσουμε το κομματικό μας πρόσωπο, να ξεχάσουμε τις δοκιμασμένες κομμουνιστικές και λαϊκοδημοκρατικές μέθοδες επαναστατικής δουλιάς, καθοδήγησης και οργάνωσης και μπροστά στις αναμφισβήτητες δυσκολίες που παρουσιάζει για μας η καινούργια δουλιά μέσα στο στρατό, να υποταχθούμε στο στείο γραφειοκρατισμό, στο αντιδραστικό πνεύμα στρατιωτιστικής αντίληψης για τη δουλιά αυτή.

Τον κίνδυνο αυτόν πρέπει και μπορούμε να τον παραμερίσουμε αποφασιστικά. Αυτό θα γίνει όταν πιάσουμε πολιτικά τη βάση, τη συνειδητοποιήσουμε και τη σηκώσουμε. Όταν τα στελέχη μας, στρατιωτικά και πολιτικά, σταματήσουν την απομόνωση, την απόσπαση τους απ' τους κατώτερους. Όταν παραμερίσουν τα γραφειοκρατικά χωρίσματα και την γραφειοκρατική, «πολυτέλεια» που δημιουργούν γύρω τους και δεθούν με τους μαχητές τους, σε ένα ενιαίο συναγωνιστικό, λαϊκοδημοκρατικό πολιτικό και μαχητικό σύνολο που θα ξεσηκώσει όλο το στρατό μας έτσι όπως το θέλει ο υψηλός λαϊκός και απελευθερωτικός προορισμός του. Όχι ξεχώρισμα και διάκριση των στελεχών απ' τη βάση. Μα ψυχική και αγωνιστική ενότητα μαζί τους, όπου ο καθένας ξέρει και καταλαβαίνει τον εαυτό του στη θέση που τον βάσει το κίνημα, σαν απαραίτητο κρίκο στο ζωντανό οργανισμό, που με πειθαρχία και συνείδηση της ευθύνης κάνει και αυτός το έργο του, που αποτελεί συστατικό κομμάτι στο κοινό έργο για την απελευθέρωση του λαού και την ειρήνη. Αποστολή μας στο στρατό δεν είναι να γίνουμε εμείς οι κομμουνιστές χειρότεροι, να χάσουμε την ανώτερη κομμουνιστική κομματικότητα μας και να υποταχτούμε σε ξένες επιρροές, να δεχτούμε και να χρησιμοποιήσουμε ξένες μεθόδους. Αποστολή μας είναι να σηκώσουμε ολόκληρο το ΔΣΕ, το κάθε στέλεχος και τον κάθε μαχητή του, να τους σηκώσουμε σαν συναγωνιστές, σαν συμπολεμιστές, σαν λαϊκοδημοκρατικούς αγωνιστές και σαν στρατιώτες του λαϊκοαπελευθερωτικού στρατού σε ανώτερο επίπεδο, να τους κάνουμε ολόένα καλύτε-

ρους στην συναισθηση και στην εκπλήρωση της αποστολής τους και να γινόμαστε και μες κάθε μέρα καλύτεροι. Στην προσηλωση μας για να εφαρμοζόμαστε αδέκαστοι. Χτυπάμε και καυτηριάζουμε τις οικογενειακότητες, την αλληλοανωχητή, τις παρεκτροπές και την αλληλοκάλυψη ευθυνών, πράγμα που παρατηρείται σήμερα ανάμεσα σε «γνωστούς και φίλους», που δε θέλει να δυσαρεστήσει ο ένας τον άλλον γιατί κάποτε μπορεί να τον χρειαστεί. Τέτοια πράγματα μόνο στο μοναρχοφασιστικό στρατό γίνονται και είναι για το ΔΣΕ απαράδεχτα και ασυμβίβαστα με τη λαϊκοδημοκρατική ηθική μας. Άγρυπνος φύλακας της ηθικής αυτής μέσα στο ΔΣΕ είναι πρώτος ανάμεσα στους άλλους ο κομμουνιστής, το μέλος του ΚΚΕ.

Μέσα σε λίγα χρόνια η ιστορία βάσει το ΚΚΕ, βάζει εμάς τους κομμουνιστές, μπροστά σε νέα αποφασιστική δοκιμασία. Την πρώτη φορά δεν τα καταφέραμε καλά αν και ο λαός πάλαψε ηρωικά το χιτλεροφασιστά καταχτητή και την ιμπεριαλιστική ένοπλη αγγλική εισβολή. Σήμερα υπάρχουν έναν 6-

λες οι δυνατότητες για τη νίκη, παρ' όλο που οι συνθήκες είναι πιο δύσκολες. Τη νίκη θα την αποσπάσει ο λαός και θα την κερδίσει ο ΔΣΕ, όταν εμείς οι κομμουνιστές, επικεφαλής όλων των λαϊκών αγωνιστών, διορθώσουμε τα περασμένα λάθη, ξεριζώσουμε τις ελλείψεις, συγκεντρώσουμε όλους τους εργαζόμενους και τους πατριώτες Έλληνες γύρω απ' τη σημαία της ανεξαρτησίας και της δημοκρατίας και οργανώσουμε με την σκληρή δουλιά, την αυτοθυσία και τον ηρωισμό, που διακρίνει τους κομμουνιστές, το ΔΣΕ, στην ανώτερη ηθικά, πολιτικά και στρατιωτικά, εκείνη δύναμη που θα συντρίψει το μοναρχοφασισμό και θ' απαλλάξει τη χώρα απ' την ξενική κατοχή. Ο Στάλιν λέει: «Στρατός που ξέρει γιατί πολεμά είναι ακατανίκητος».

Στα χέρια τα δικά μας είναι να φτιάξουμε το ΔΣΕ τέτοιο στρατό ακατανίκητο. Η ηρωική πάλη του ΔΣΕ δείχνει πως ο εχθρός δεν μπορεί ποθεν να μας νικήσει από παληκαριά δική του. Μα αυτό δε φτάνει. Πρέπει να τον συντρίψουμε για να ελευθερώσουμε την πατρίδα μας.

11 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΓΚ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

Ο πρόεδρος Μάο ανέπτυξε παραπέρα το Μαρξισμό - Λενινισμό Η μεγαλύτερη συμβολή του Προέδρου Μάο στον Μαρξισμό ήταν η συστηματική θεωρία του για την συνέχιση της επανάστασης κάτω από την δικτατορία του Προλεταριάτου, που βρήκε για πρώτη φορά εφαρμογή στην αδύνατη παγκόσμια σημασία, Μεγάλη Προλεταριακή Πολιτιστική Επανάσταση.

Ο Πρόεδρος Μάο εφαρμόζοντας παραπέρα την μέθοδο της ταξικής ανάλυσης, μελέτησε τις αλλαγές στην εξέλιξη των βασικών αντιθέσεων στο σύγχρονο κόσμο, τις διαίρεσεις και ανακατατάξεις των διάφορων πολιτικών δυνάμεων καθώς και την πολιτική και οικονομική κατάσταση κάθε χώρας στα διεθνή πλαίσια, και σαν συνέπεια όλων αυτών έφτιασε στο επιστημονικό συμπέρασμα που αφορά τη σημερινή στρατηγική κατάσταση στον κόσμο της γνώσης σαν θεωρίας των τριών κόσμων. Η θεωρία αυτή δίνει ένα σωστό προσανατολισμό στην διεθνή πάλη και διευκρινίζει με σαφήνεια τις κύριες επαναστατικές δυνάμεις, τους κύριους εχθρούς, και τις ενδιάμεσες δυνάμεις δίνοντας έτσι την δυνατότητα στην παγκόσμια εργατική τάξη να πραγματοποιήσει το πλατύτερο ενιαίο μέτωπο στους ταξικούς αγώνες στον παγκόσμιο στίβο ενάντια στους κύριους εχθρούς, τις δύο υπερδυνάμεις.

Για όλα αυτά η Σκέψη Μάο Τσε Τούνγκ ήταν και είναι ο φάρος για την σοσιαλιστική επανάσταση και τη σοσιαλιστική οικοδόμηση. Είναι ένα ισχυρό ιδεολογικό όπλο για τους λαούς του κόσμου στην πάλη τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό, το σοσιαλϊμπεριαλισμό και όλους τους αντιδραστικούς. Είναι ένα ισχυρό ιδεολογικό όπλο για τους κομμουνιστές στην πάλη τους ενάντια στο ρεβιζιονισμό, ενάντια στο δογματισμό και τον εμπειρισμό. Είναι μια καινούργια κατάκτηση που εμπλουτίζει το θησαυροφυλάκιο της μαρξιστικής - λενινιστικής θεωρίας και αποτελεί την πιο πολύτιμη κληρονομιά του Μάο Τσε Τούνγκ για την εποχή μας.

Η μνημειώδης συμβολή του Προέδρου Μάο στη θεωρία και την πρακτική της επανάστασης είναι αθάνατη. Πρέπει να κρατήσουμε ψηλά την μεγάλη σημαία της Σκέψης Μάο Τσε Τούνγκ και να την υπερασπίσουμε αποφασιστικά. Πρέπει να ακολουθήσουμε τις συμβουλές του: «να εφαρμόζουμε το Μαρξισμό και όχι το ρεβιζιονισμό - να επιδιώκουμε την ενότητα και όχι τη διάσπαση - να είμαστε τίμιοι και ειλικρινείς και να μην καταγινόμαστε με μηχανορραφίες».

Πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι: «ο ιμπεριαλισμός ο σοσιαλϊμπεριαλισμός και όλοι οι αντιδραστικοί είναι χάρτινες τίγρεις. Φαινομενικά είναι τρομεροί, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι τόσο ισχυροί. Αν κυττάζουμε τα πράγματα από τη σκοπιά του μέλλοντος, βλέπουμε πως ο λαός είναι πραγματικά ισχυρός και όχι οι αντιδραστικοί». Να έχουμε πάντα υπόψη μας το κάλεσμα του Μάο Τσε Τούνγκ «Λαοί όλου του κόσμου, ενώστε το ανδραγαθό σας, ταλμήστε να αγωνιστείτε, αφηγήστε τις δυσκολίες και προχωρήστε κατά κύματα. Τότε ολόκληρος ο κόσμος θα ανήκει στους λαούς. Τα τέρατα κάθε είδους θα σαρωθούν».

— ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΓΚ ΕΙΝΑΙ ΑΘΑΝΑΤΟ
— ΖΗΤΩ Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ - ΛΕΝΙΝΙΣΜΟΣ - ΣΚΕΨΗ ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΓΚ

ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΣΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Ο Γ΄ Παγκόσμιος Πόλεμος έρχεται μερικά βήματα πιο κοντά

Τελικά οι πιέσεις των Ρώσων στη Δ. Γερμανία απόδοσαν τους καρπούς τους. Αφού μεθοδικά και σταθερά οι Ρώσοι διατήρησαν σε μεγάλη ένταση το θέμα των ευρωπαϊκών δημοκρατιών για την ειρήνη, ταυτόχρονα κατάφεραν και απομόνωσαν έναν - έναν τους στόχους τους.

Ο βασικότερος στόχος τους ήταν και είναι ο πυρηνικός αποπλισμός της Ευρώπης, ώστε αυτή να είναι εύκολη λεία στην συντριπτικά ισχυρότερη συμβατική τους πολεμική μηχανή. Εκμεταλλευόμενοι οι Ρώσοι τις υφιστάμενες τάσεις της Αμερικής σχετικά με την τύχη της Ευρώπης, που αποδείχθηκαν σωφίστατα όλο αυτό το διάστημα και έχουν σχέση και με το ότι η Αμερικανική υπερδύναμη είναι σε κατεργασμένη πορεία απέναντι στον ανταγωνιστή της, τη Ρωσική υπερδύναμη, κατάφεραν να διαπραγματευτούν τη μείωση των ευρωπαϊκών μευνοϊκά γι' αυτούς αποτελέσματα.

Ο βασικός τους άμεσος στόχος είναι ο αποπλισμός της Δ. Γερμανίας, που είναι σφήνα από γεωγραφική άποψη στην Ανατολική Ευρώπη, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να γίνει πόρτα της Ρωσίας στην Δ. Ευρώπη. Αυτή ήταν και η βασική αιτία που η κυβέρνηση Κολ πρόβαλε τις μεγαλύτερες αντιδράσεις στη διεξαγωγή συμφωνίας ανάμεσα σε Αμερική - Ρωσία για τη μείωση των ευρωπαϊκών.

Όμως, απ' την άλλη πλευρά οι ίδιοι λόγω δημιουργήσαν και το πιο ισχυρό ρεύμα υποχώρησης απέναντι στο σοβιετικό σοσιαλ - ιμπεριαλισμό. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που στη Δ. Γερμανία έχουν συγκεντρωθεί οι μεγαλύτερες υφιστάμενες τάσεις της Δ. Ευρώπης (Βίλλυ Μπραντ, «Πράσινοι», Γκένσερ, ο οποίος τελευταία έχει έντονα δραστηριοποιηθεί παλεύοντας υπέρ της πρότασης Γκορμπασόφ).

Η Ρωσία προκειμένου να χτυπήσει τη Δ. Γερμανία χρησιμοποιεί πολλές τακτικές. Απ' τη μια βάζει την Α. Γερ-

μανία να κάνει ανοίγματα φιλικίας με σαφείς υπαινιγμούς ενοποίησης (ταξίδι Χόνεκερ), και απ' την άλλη στις διαπραγματεύσεις με τους Αμερικανούς τοποθετούν εκβιαστικά την απόσυρση των 72 πυραύλων «Πέρσινγκ - ΙΑ» μέσω βεληνεκού από την Δ. Γερμανία σαν όρο για το πρόγραμμα των συνομιλιών για την μείωση των πυραύλων μέσω βεληνεκού, ενώ είχαν προηγηθεί πιέσεις της Α. Γερμανίας για «τοπική» συμφωνία περιορισμού των πυραύλων.

Αυτές όλες οι ενέργειες δείχνουν πόσο βαθιά σήμερα έχει εισχωρήσει στην Ευρώπη ο σοσιαλ - ιμπεριαλισμός και προσπαθεί να κάμψει κάθε μορφή αντίστασης απέναντι του. Οι Πέρσινγκ - ΙΑ με 700 χιλμ. βεληνεκές έχουν τη δυνατότητα να πλήξουν την Ευρωπαϊκή Ρωσία και να αποθαρρύνουν κάθε επίθεση του σοσιαλϊμπεριαλισμού στην Δ. Γερμανία με συμβατικά όπλα. Αντίστοιχη τέτοια ικανότητα έχει η Αγγλία και η Γαλλία που διαθέτουν δικούς τους πυραύλους μέσω βεληνεκού, πυραύλοι που δεν θίγονται από μια ενδεχόμενη συμφωνία για απομάκρυνση του μέσου βεληνεκού από την Ευρώπη. Από την άλλη μεριά ο πυρηνικός αποπλισμός της Δ. Γερμανίας την φέρνει σε μειονεκτική θέση και από καθαρά πυρηνική άποψη απέναντι στην Μόσχα.

Είναι γνωστό ότι η πρόταση Γκορμπασόφ για απομάκρυνση των πυραύλων μέσω βεληνεκού από την Ευρώπη δεν θίγει καθόλου τους διηπειρωτικούς ρώσικους πυραύλους (μεγάλοι δηλαδή βεληνεκού) που μπορούν εύκολα να πλήξουν και την Δ. Ευρώπη. Ούτε θίγουν τους εκατοντάδες μικρού βεληνεκού πυραύλους που είναι εγκατεστημένοι στην Α. Γερμανία και που μπορούν να πλήξουν την Δ. Γερμανία δίχως βέβαια αυτή να μπορεί με τους αντίστοιχους, και λιγότερους, δικούς της να πλήξει την Α. Γερμανία. Όμως αυτό πολύ

λίγο θα νοιάζει τους Ρώσους σοσιαλφασίστες στην διάρκεια μιας επίθεσής τους ενάντια στην Δ. Γερμανία.

Ευκολο είναι λοιπόν να καταλάβει κανείς, ότι η απόσυρση των Πέρσινγκ - ΙΑ απαιτείται από τους Ρώσους, μόνο και μόνο για να κάμψει την αντίσταση της Δ. Γερμανίας απέναντί τους, για να στερήσει από τη Δ. Γερμανία κάθε δυνατότητα απάντησης και να την απομονώσει αμυντικά από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες (Γαλλία Αγγλία).

Αυτό σε συνδυασμό με τις πιέσεις απ' την πλευρά της Α. Γερμανίας και πιο συγκεκριμένα με το ταξίδι του φασίστα Χόνεκερ, που έκανε σαφείς τις προθέσεις των αφεντικών του για ενοποίηση λέγοντας: «*Ισως κάποια μέρα τα σύνορα αυτά θα μας ενώσουν αντί να μας χωρίζουν*».

Και επειδή όλοι ξέρουμε ότι η Α. Γερμανία κάτω από την κυριαρχία των Ρώσων ιμπεριαλιστών δεν πρόκειται ποτέ να δεχτεί να χαριστεί σε κανέναν, καταλαβαίνουμε τι θα σημαίνει μια ενοποίηση των δύο Γερμανιών. Θα είναι ουσιαστικά υποταγή της Δυτικής και μάλιστα χωρίς τους πυραύλους στην Ανατολική. Θα είναι μια σαφής παραχώρηση σημαντικών προνομίων στους Ρώσους, που σήμερα τριβούν τα χέρια τους απ' την υποχώρηση στρατηγικής σημασίας του Κολ να διαλυθούν οι πυραύλοι. Αυτή η υποχώρηση αντικειμενικά ανοίγει το δρόμο στην τυπική «ουδετεροποίηση» της Γερμανίας. Έχουμε να κάνουμε με τη δημιουργία ενός νέου Μόναχου.

Ο Κολ ελπίζοντας μ' αυτή του την ενέργεια να γίνει περισσότερο αρεστός στην Αμερική και να προωθήσει τον υπουργό άμυνας της χώρας του Μάνφρεντ Βέρνερ στη θέση του Γεν. Γραμματέα του ΝΑΤΟ, και στην Ρωσία για να εξομαλύνει τις πάντο προβληματικές του σχέσεις μαζί της, δείχνει ότι διατηρεί αυταπάτες για τη φύση των υπερδυνάμεων, νομίζοντας ότι θα του χαριστούν.

Αλλά ούτε η Αμερική διάσασε να τον εγκαταλείψει στην κόντρα του με τους Ρώσους υποστηρίζοντας μάλιστα μέσω Σούλιτς τον Γκένσερ, ούτε και η Ρωσία παρ' όλα αυτά είναι ικανοποιημένη και θα ζητήσει με θράσος και κεντρισμένη από τις υποχωρήσεις των μελλοντικών της θυμάτων βουλιμία, ακόμα μεγαλύτερες υποχωρήσεις.

Η Ευρώπη αυτή τη στιγμή περνάει μια σοβαρή κρίση. Τόσα χρόνια οππορτουניσμών και υποχωρήσεων της απέναντι στους Αμερικανούς, αλλά και οι προσπάθειες των δυτικοευρωπαϊκών καπιταλιστικών κυβερνήσεων να βγάλουν από πάνω τους τη δαπάνη της δικιάς τους άμυνας και να καλυπτονται στρατιωτικά απ' τους Αμερικανούς ιμπεριαλιστές μεγαλώνοντας έτσι τα κέρδη τους, δημιουργώντας μεγάλη εξάρτηση των χωρών τους απ' τις ΗΠΑ.

Τώρα που το στήριγμά τους τους εγκαταλείπει, είναι πολύ εύκολο να ενδώσουν στους Ρώσους.

Θα πρέπει ακόμα και τώρα να μην διαλέξουν τον εύκολο δρόμο που θα τους οδηγήσει σε νέες περιπέτειες και στην υποδούλωσή τους. Οι προϋποθέσεις για την στρατιωτική συνεργασία των δυτικοευρωπαϊκών κρατών υπάρχουν καθώς και οι δαπάνες γι' αυτό δεν είναι υπέρογκες. Αν αυτό δεν συμβεί θα βρεθούμε μπροστά σε ένα νέο Μόναχο, χειρότερο κι από το προηγούμενο καθώς η Ευρώπη θα είναι όλη απέναντι στους νεοχιτλερικούς του Κρεμλίνου.

Τότε ο πόλεμος θα είναι πολύ κοντά. Οι αστικές τάξεις της Ευρώπης για μια ακόμα φορά αποδείχνονται αδύναμες, διασπασμένες δειλές και γεμάτες αυταπάτες απέναντι στο φασισμό. Το κακό είναι ότι τώρα και οι λαοί βρίσκονται σε δύσκολη θέση καθώς ο νέος χιτλερισμός του Κρεμλίνου, τους χτυπάει στην καρδιά διαλύοντας τα κομμουνιστικά τους κόμματα και στήνοντας τα δικά του αντιδραστικά πραχτορεία.

Ο σωβινισμός της ηγεσίας του Τσαντ οδηγεί σε πρόωρη αναμέτρηση με τη Λιβύη

Σε νέα φάση μπήκε ο πόλεμος στο Τσαντ. Η πρώτη φάση τελείωσε την Άνοιξη αυτή του χρόνου με την απελευθέρωση του βόρειου Τσαντ από τα λιβυκά στρατεύματα κατοχής. Επρόκειτο όχι μόνο για μία νίκη του λαού του Τσαντ αλλά και για ένα ρόπισμα στο πρόσωπο του φασίστα Καντάφι που με το милитарismo του τρομοκρατεί ολόκληρη την Βόρεια Αφρική και τον Αραβικό κόσμο. Τώρα η Εθνική κυβέρνηση του Τσαντ και ο αρχηγός της Χάμπερ εξορμάν για την ανάκτηση ενός τελευταίου κατεχόμενου από τη Λιβύη τμήματος του Β. Τσαντ στα σύνορα ακριβώς με την Λιβύη που ονομάζεται Λούζου. Πρόκειται για μια λουρίδα έρμου με ελάχιστες οάσεις, έκτασης 110 τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Ο Καντάφι την κατέλαβε το 1973 στηριγμένος σε μια συμφωνία του 1935, ανάμεσα στο Παράλι και τον Μουσαλίμι που όμως ποτέ δεν επικυρώθηκε επίσημα από την Γαλλία και Ιταλία. Η νέα όμως φάση του πολέμου που ξεκίνησε με την ανάκτηση από το Τσαντ του Λούζου, διαφέρει από την προηγούμενη, όχι βέβαια ως προς την δίκαιη πλευρά του πολέμου, που εξακολουθεί να είναι το Τσαντ, αλλά ως προς την ορθότητα της στιγμής που ο Χάμπερ διάλεξε για την ολοκλήρωση της εδαφικής κυριαρχίας του στο Τσαντ.

Είναι γνωστό πως στην πάλη του ενάντια στον εισβολέα Καντάφι, ο στρατός του Τσαντ είχε την υποστήριξη ενός μάζου στρατιωτικού αποσπάσματος που τον κάλυπτε από αεροπορική άποψη. Αυτές οι χαλλικές δυνάμεις δεν μετακινήσαν ποτέ τη βάση τους πάνω από το Ιβο παράλληλο που χωρίζει το Νότιο από το Βόρειο Τσαντ. Έτσι ώστε οι Γάλλοι να μην έρθουν σε μια ανοικτή και άμεση εμπλοκή με την Λιβύη. Αυτή η τακτική του χαλλικού αποσπάσματος είχε σαν αποτέλεσμα την απελευθέρωση του Βόρειου Τσαντ. Με την στήριξη του Τσαντιανού Απελευθερωτικού Στρατού, κύρια στις δικές του δυνάμεις. Το καινούργιο με το Λούζου είναι ότι δεν μπορεί να καταληφθεί και να σταθεροποιηθεί δίχως την άμεση εμπλοκή του χαλλικού στρατού ή γενικότερα δίχως την αποφασιστική και σε τεράστια κλίμακα στρατιωτική βοήθεια από μια ξένη χώρα. Όταν ο Χάμπερ αποφάσισε την κατάληψη του Λούζου, οι Γάλλοι αρνήθηκαν την κάλυψη αυτής της φάσης, δέχτηκαν μόνο να υπερασπίσουν το Νότιο Τσαντ από τις λιβυκές αεροπορικές επιθέσεις, το Τσαντ και όχι την λουρίδα του Λούζου. Ταυτόχρονα κέλεσαν τον Χάμπερ να βάλει το ζήτημα του Λούζου στη διεθνή διαίτησα, δηλαδή να το λύσει με πολιτικά μέσα. Όταν ο Χάμπερ κατέλαβε την οάση του Λούζου, προσπάθησε μ' αυτό τον τρόπο να εκβιάσει τα πράγματα παρασύροντας τους Γάλλους στον πόλεμο. Επειδή αυτό δεν το κατόρθωσε ταξίδεψε και στις ΗΠΑ που τον ενθάρρυναν σ' αυτό του το άλμα.

Οι ΗΠΑ είδαν σ' αυτή τη δύσκολη για το Τσαντ φάση του πολέμου μια καλή ευκαιρία για να δυναμώσουν τις θέσεις τους σ' αυτή τη φτωχή χώρα της Αφρικής αλλά κι ένα τρόπο για να τιμωρήσουν τον αιθάλη απέναντι τους Καντάφι. Για να σταθεροποιήσει τις πρόσφατα κατακτημένες θέσεις του στο Λούζου ο Χάμπερ, μπήκε στο Λιβυκό έδαφος σε βάθος μερικών εκατοντάδων χιλιομέτρων και κατέστρεψε μια αεροπορική βάση του Καντάφι από την οποία αυτός βομβάρδιζε τις θέσεις του Τσαντ στο Λούζου. Στη συνέχεια γύρισε πίσω. Υποχρεώθηκε δηλαδή το Τσαντ σε μια κλιμάκωση του πολέμου που πιστεύουμε ότι θα αποδειχθεί έξω από τις δυνατότητες του.

Εμείς δεν αμφισβητούμε ότι η λουρίδα του Λούζου ανήκει στο Τσαντ. Αν όμως το Τσαντ δεν μπορεί να την καταλάβει στηριγμένο στις δυνάμεις τους, σημαίνει ότι άλλες ξένες και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα παίξουν τον καθοριστικό ρόλο και θα εξαρτηθούν τη χώρα.

Έχουμε την εντύπωση ότι την ηγεσία του Τσαντ τσίμπασε η μύγα της - της του Σωβινισμού και ότι τα μυαλά της πήραν αέρα μετά τις πραγματικά μεγάλες νίκες της Άνοιξης.

Μετά από ένα τόσο μακρόχρονο γεμάτο αγρόπινες και υλικές θυσίες ενάντια στον εισβολέα η πιο φτωχή αυτή Χώρα της Αφρικής θα περιέμενε κανείς πως θα φρόντιζε να επισυλώσει τις πληγές της, να ανορθωθεί οικονομικά να σταθεροποιηθεί στρατιωτικά και να αφήσει για μια άλλη στιγμή την επίλυση τους δικαίου εδαφικού συνοριακού αιτήματος, της απόδοσης δηλαδή στο Τσαντ της ζώνης του Λούζου.

Ο σωβινισμός είναι η μεγαλύτερη κατάρα για τις Χώρες του τρίτου κόσμου. Αυτός θρέφει τον τοπικό ηγεμονισμό διασπάει την ενότητά τους, και δυναμώνει τις θέσεις των υπερδυνάμεων που είναι ο πραγματικός, βαθύς και αμείλικτος εχθρός του γ' κόσμου.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΙΡΑΝΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Καταγγελία του Χομεινικού φασισμού

Με συνθήματα όπως «Κάτω ο Χομεινί», «Ειρήνη, φιλία, ελευθερία», σ' ένα κλίμα αγωνιστικότητας και διεθνούς αλληλεγγύης των λαών, ιδιαίτερα του ιρανικού και του ελληνικού λαού, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 3 Σεπτεμβρίου η συγκέντρωση στην Ομόνοια και πορεία προς τη Βουλή και τα γραφεία του ΟΗΕ στη Λεωφόρο Αμαλίας, που διοργάνωσε το «Συμβούλιο Ιρανών Προσφύγων». Μαζί με τους ιρανούς κατέβηκαν και τούρκοι πρόσφυγες και από ελληνικές οργανώσεις αντιπροσωπεία της ΟΑΚΚΕ.

Στην πορεία διακηρύχθηκαν για μια ακόμη φορά δημόσια τα προβλήματα των ιρανών προσφύγων και η αποφασιστικότητα για τον παραπέρα αγώνα για την άμεση διευθέτησή τους.

Συγκεκριμένα, στο ψήφισμα το οποίο διαβάστηκε μπροστά στα κτίρια της Βουλής και που κατατέθηκε στην συνέχεια στα γραφεία του ΟΗΕ αναφέρεται μεταξύ άλλων: «Ζητάμε να αναγνωριστούν και να εφαρμοστούν οι αποφάσεις του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των προσφύγων», «Ζητάμε την υπεύθυνη αντιμετώπιση των αιτήσεων των νέων Ιρανών προσφύγων στην Ελλάδα». Αναφέρεται επίσης: «Λόγω της κρίσιμης κατάστασης στο Ιράν, ζητάμε από την Ελληνική κυβέρνηση να ανοίξει τα σύνορα στους ιρανούς πρόσφυγες», «Ζητάμε την όσο το δυνατόν συντομότερη τακτοποίηση της μετακίνησης μας προς άλλες χώρες, για να βγούμε από την αβεβαιότητα στην οποία βρισκόμαστε τώρα».

Να εφαρμοστούν τα δικαιώματα των ιρανών πολιτικών προσφύγων σημαίνει να αναγνωριστούν σαν τέτοιοι από τον ΟΗΕ. Χρειάζεται όμως και η άμεση αναγνώρισή τους και από την κυβέρνηση, χρειάζεται η εξασφάλιση στοιχειωδών ανθρώπινων συνθηκών διαβίωσης στη χώρα μας εξασφαλίζοντας τους στέγη και εργασία με κανονική αμοιβή και με α-

σφάλιση για αυτούς και για τα παιδιά τους.

Πράγματι στην πορεία δεν έλλειψαν τα παιδιά των ιρανών προσφύγων με την ιδιαίτερα συγκινητική παρουσία τους κρατώντας λουλούδια στα χέρια τους. Ζωντανή μαρτυρία για τις μεγάλες δυσκολίες και προβλήματα που και αυτά αντιμετωπίζουν από τόσο μικρή ηλικία.

Η πορεία αυτή είχε και την μεγάλη διάσταση της αναζήτησης της αλληλεγγύης των λαών. Στο ψήφισμά τους αναφέρεται: «Ζητάμε από όλες τις διεθνείς οργανώσεις και την διεθνή κοινή γνώμη να συμβάλλουν στην αποκατάσταση της ελευθερίας, ειρήνης και δημοκρατίας στο Ιράν, για να μπορούμε εμείς οι πρόσφυγες, να γυρίσουμε στην πατρίδα μας». Και επίσης: «Λόγω των δύσκολων και κρίσιμων συνθηκών που επικρατούν στην πατρίδα μας και που είναι γνωστές σ' όλο τον κόσμο, ζητάμε την συμπαράσταση του δημοκρατικού Ελληνικού λαού, για να δοθεί λύση στα προβλήματά μας». Αυτή η αλληλεγγύη έχει μεγάλη σημασία για δύο λόγους: 1) Γιατί αυτή η συμπαράσταση από τη μεριά του ελληνικού λαού θα βοηθήσει τους πολιτικούς ιρανούς πρόσφυγες να πετύχουν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης στη χώρα μας ή δυνατότητα μεταφοράς σε άλλη χώρα, μαζί βέβαια με την κλήρη αναγνώρισή τους σαν πολιτικούς πρόσφυγες με όλα τα δικαιώματά τους, 2) οι στενές σχέσεις συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ του ιρανικού και του ελληνικού λαού, αλλά και των λαών όλου του κόσμου, θα βοηθήσει την πάλη ενάντια στην επεκτατική φασιστική κλίκα των μουλάδων της Τεχεράνης, θα απομονώσει επίσης τα σχέδια των δύο υπερδυνάμεων στην περιοχή.

Έτσι ο ιρανικός λαός με την συμπαράσταση αυτή θα βρει το δρόμο για την απελευθέρωση από το φασισμό και τον πόλεμο που καταδυναστεύουν τη χώρα.

ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΤΗΣΕΙ ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Ο ΦΑΣΙΣΤΑΣ ΓΙΑΡΟΥΖΕΛΣΚΙ

Ανακοινώθηκε πριν λίγες μέρες ύστερα από πρόσκληση του Παπανδρέου ότι θα έρθει στη χώρα μας ο Γιαρουζέλσκι στις 19 - 21 του Νοέμβρη.

Η επίσκεψη αυτή είναι μια παραπέρα απόδειξη των προθέσεων της ρωσόδουλης παπανδρείκης κλίκας να αναπτύξει τους πολιτικούς - στρατιωτικούς δεσμούς με τους υποτελείς της Μόσχας στην πορεία του για την ολοκλήρωση της στροφής της χώρας μας προς την ρωσική υπερδύναμη.

Είναι ταυτόχρονα μια πρόκληση για τα αντιφασιστικά αισθήματα του λαού μας. Ο λαός μας στο πρόσωπο του Γιαρουζέλσκι είδε τον φασισμό στην Πολωνία, είδε τον σφαγέα των πολωνών εργατών και του πολωνικού λαού.

Γι' αυτό πρέπει να απαιτήσει: Να μην έρθει ο Γιαρουζέλσκι στην Ελλάδα. Έξω ο φασίστας.